

Час - Джерело

Написав Юлія Тонего
Неділя, 01 червня 2014, 05:04

Кажуть, час - це той лікар, що може загоїти рани,
Може стерти із пам'яті дати, слова, події
І змінити всі погляди, наміри наші і плани.
А буває, що гаснуть із часом останні надії.

Час - невпинний. Про свій хід він нас не питає.
Хто устиг, а хто ні - час немає назад вороття.
День за днем, рік за роком він в нас назавжди забирає.
З часоплину того і складається наше життя.

Але час не всевладний. Йому не під силу стерти
Ті події, що стались дві тисячі років назад,
Як Голгофа стрічала Христа, де Він мусив померти
На одному з хрестів, що піднялись у пам'ятний ряд.

Час безсилий і рани Христа заживити.
Вони й досі є доказом того, що Він пролив кров,
Щоб могти і донині всіх грішних прощати й любити,
Хто б до Нього в спокуті провин всіх своїх не прийшов.

Так, ця мить - поза часом. Вона йому непідвладна.
Мить єднання із небом спасенної Богом душі.
Як тоді, так і зараз оця мить така є відрадна,
Бо сягає у вічність, не маючи більше межі.

І надія спасених ніколи уже не згасне,
Як би грізно її не залякував знищити час.
Адже їм приготоване Місто у небі прекрасне,
До якого всім серцем своїм вони линуть щораз.

Але все ж, час невпинний. І це треба всім пам'ятати.
З його плином так швидко проходить все наше життя.
Як же встигнути треба нам шлях до спасіння впізнати!
Як же треба не втратити нам оту мить каяття!

Бог дарує усім і сьогодні в Ісусі спасіння,
Та тепер все залежить - задумаймось! - тільки від нас.
Бо було вже Різдво і розп'яття, було й Воскресіння.
Він зробив все, що міг. Ну а ми - невже втратимо час?